

mun. Chișinău, bul. Ștefan cel Mare și Sfânt, 162
Republica Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

Chisinau city, Ștefan cel Mare și Sfânt, 162 avenue
Republic of Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

23.05.2018

**D-lui Mihai POALELUNGI,
Președinte al Curții Constituționale
a Republicii Moldova**

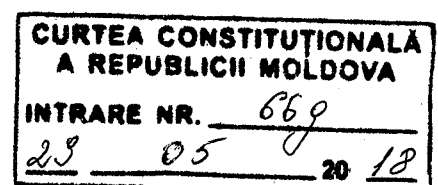
Prin prezenta, vă expediem în adresa DVS, sesizarea semnată de avocatul Buliga Ion și de inculpatul Șerbina Viorel Ion, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, întru verificarea constituționalității textului "sau intereselor de serviciu" din alin. (1) al art. 370 din Codul penal.

Anexe:

- Încheiere din 22.05.2018 - 3 file;
- Sesizare din 15.05.2018 - 12 file;
- Rechizitoriu - 11 file;
- Mandatul avocatului seria MA nr. 1287704 – 1 filă.

Judecătorul

Grigore Manoli

ÎNCHEIERE

22 mai 2018

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Grefier

Cu participarea:

Procurorului

Apărător

Grigore Manoli

Iana Iordatiev

Eugen Manolachi

Ion Buliga

examinând în ședință de judecată publică cererea avocatului Buliga Ion, cu privire la ridicarea excepției neconstituționalitate, întru verificarea constituționalității textului "sau intereselor de serviciu" din alin. (1) al art. 370 din Codul penal, prin prisma art. 1 alin. (3), art. 22, art. 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, instanța de judecată

c o n s t a t ă :

La data de 04 aprilie 2017 în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a parvenit spre examinare cauza penală de învinuire a lui Șcerbina Viorel Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 370 alin. (1) din Codul penal.

În cadrul ședinței de judecată apărătorul Buliga Ion și inculpatul Șcerbina Viorel Ion au susținut cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, întru verificarea constituționalității textului "sau intereselor de serviciu" din alin. (1) al art. 370 din Codul penal, prin prisma art. 1 alin. (3), art. 22, art. 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, pe motivele invocate în conținutul sesizării a cărui autor este.

În ședința de judecată inculpatul Șcerbina Viorel Ion a susținut poziția avocatului, asupra cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a textului "sau intereselor de serviciu" din alineatul (1) al articolului 370 din Codul Penal, prin prisma art. 1 alin. (3), art. 22, art. 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova.

Procurorul Eugen Manolachi în cadrul ședinței de judecată a solicitat respingerea cererii apărătorului Buliga Ion, care a fost susținută și de inculpatul Șcerbina Viorel Ion, cu privire la ridicarea excepției neconstituționalitate întru verificarea constituționalității textului "sau intereselor de serviciu" din alin. (1) al art. 370 din Codul penal, prin prisma art. 1 alin. (3), art. 22, art. 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, ca fiind neîntemeiată.

Instanța de judecată, audiind opinia participanților la proces, examinând cererea avocatului Buliga Ion și a inculpatului Șcerbina Viorel Ion în raport cu circumstanțele de drept invocate, consideră necesar de a ridica excepția de neconstituționalitate și de a remite Curții Constituționale sesizarea întocmită de

apărătorul Buliga Ion, semnată și de inculpatul Șcerbina Viorel Ion din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (3) din Codul penal, prezentul cod se aplică în conformitate cu prevederile *Constituției Republicii Moldova* și ale actelor internaționale la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe cu actele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului, au prioritate și se aplică direct reglementările internaționale.

Totodată, în corespundere cu art. 2 alin. (3) din Codul de procedură penală, *Constituția Republicii Moldova* are supremație asupra legislației procesuale penale naționale. Nici o lege care reglementează desfășurarea procesului penal nu are putere juridică dacă este în contradicție cu Constituția.

Conform prevederilor art. 7 alin. (3) din Codul de procedură penală, dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, *judecarea cauzei se suspendă*, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, sesizează Curtea Constituțională.

În conținutul art. 7 alin. (6) din Codul de procedură penală, se indică că hotărârile Curții Constituționale privind interpretarea Constituției sau privind neconstituționalitatea unor prevederi legale sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, instanțele de judecată și pentru persoanele participante la procesul penal.

La date de 09 februarie 2016, Curtea Constituțională s-a expus asupra interpretării art. 135 alin. (1) lit. a), g) din Constituția Republicii Moldova, prin care a statuat că excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acestuia, precum și de către instanțe din oficiu. De asemenea, înalta Curte a statuat că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către *judecători/complete de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor*, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

Respectiv, judecătorul ordinar nu se pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: *a) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acestuia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții, având ca obiect prevederile contestate.*

Având în vedere circumstanțele descrise *supra*, instanța de judecată, ținând cont de faptul că obiectul sesizării intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, excepția de neconstituționalitate fiind ridicată de apărătorul Buliga Ion, susținută și de inculpatul Șcerbina Viorel Ion, iar prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei penale.

Totodată, Curtea Constituțională nu s-a expus anterior, referitor la prevederile care se invocă a fi neconstituționale în textul sesizării, respectiv instanța va prezenta Curții Constituționale sesizarea întocmită de apărătorul Buliga Ion, care a fost semnată și de inculpatul Șcerbina Viorel Ion.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile art. 7, art. 342 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

d i s p u n e:

Se admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în baza sesizării semnată de avocatul Buliga Ion și de inculpatul Șcerbina Viorel Ion.

Se remite în adresa Curții Constituționale sesizarea semnată de avocatul Buliga Ion și de inculpatul Șcerbina Viorel Ion, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, întru verificarea constituționalității textului "sau intereselor de serviciu" din alin. (1) al art. 370 din Codul penal.

Se suspendă examinarea cauzei penale cu nr. 1-310/17 de învinuire a lui Șcerbina Viorel Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 370 alin. (1) din Codul penal.

Încheierea este definitivă.

Președintele ședinței,
judecător

Grigore Manoli

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

Prezenta sesizare este un document juridic și poate afecta drepturile și obligațiile
dumneavoastră.

I – AUTORUL SESIZĂRII

1. Nume/Denumire **Șcerbina** 2. Prenume **Viorel**

3. Funcția **Ex-comandant al batalionului nr.1 al unității militare 1002**

4. Adresa **mun. Chișinău str. Testemițeanu, 31**

5. Tel./fax **079 901 601**

6. Numele și prenumele reprezentantului **Buliga Ion**

7. Ocupația reprezentantului **avocat, Cabinetul avocatului „Buliga Ion”**

8. Adresa reprezentantului **mun. Chișinău bd. Mircea cel Bătrân nr.16**

9. Tel. **068 502 743** 10. Fax

11. E-mail: **buliga_ion@mail.ru**

II – OBIECTUL SESIZĂRII

12. Obiectul prezentei sesizări îl constituie ridicarea excepției de neconstituționalitate a textului «sau intereselor de serviciu» din alineatul (1) al articolului 370 din Codul penal al Republicii nr.985-XV din 18 aprilie 2002.

Astfel, potrivit art.370 alin.(1) CP:

(1) Abuzul de putere sau de serviciu, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu de către șef sau de către o persoană cu funcție de răspundere, inacțiunea la exercitarea puterii, dacă acestea au cauzat victimei sau intereselor de serviciu daune în proporții considerabile, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 850 la 950 de unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

În viziunea autorilor sesizării, componența de infracțiune în redacția actuală, anume urmările prejudiciabile ale infracțiunii prevăzută de art.327 alin. (1) CP nu corespund rigorilor de legalitate a incriminării și de calitate a legii, garantate de prevederile art.art.1 alin.(3), 22, 23 din Constituție.

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

13. Pe rolul Judecătorei Chișinău (sediul Centru) se află cauza penală de acuzare a lui Șcerbina Viorel în comiterea infracțiunii prevăzute de art.370 alin.(1) din Codul penal (Judecător Manoli Grigore, dosarul nr.1-310/17). Apărarea inculpatului este exercitată de avocatul Buliga Ion.

Potrivit rechizitoriului, Șcerbina Viorel în perioada martie 2012 – noiembrie 2016 a deținut funcția de comandant al batalionului nr.1 al unității militare 1002, grad militar locotenent-colonel.

În perioada august 2013 – 03.10.2016, locotenent-colonel Șcerbina Viorel, fiind șef și persoană cu funcție de răspundere, a încălcat grav cerințele art.26 a Legii nr.162-XVI din 22.07.2005 „cu privire la statutul militarilor”, art.14, 15, 116, 135, 166 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.2327-IV din 03.09.2009, art.5 al Regulamentului Disciplinei Militare, aprobat prin Legea nr.52-XVI din 02.03.2007 „Cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare”, ordinul Comandantului unității militare 1002 nr.451 din 30.12.2015, Fișa postului, care-l obliga: să respecte jurământul militar și prevederile regulamentelor militare; să organizeze și să realizeze controlul stării tehnice și exploatării armamentului, să administreze eficient patrimoniul militar, să întreprindă măsuri de prevenire a incidentelor, să organizeze inventarieri ale bunurilor materiale în scopul prevenirii pierderii acestora (lipsuri, deteriorări, sustrageri), să organizeze exploatarea corectă a armamentului și cel puțin o dată la trei luni să verifice personal existența, starea și evidența, să cunoască armamentul, tehnica militară și munițiile din dotarea subunităților batalionului, în cazul comiterii de infracțiuni și producerii de incidente, să raporteze comandantului (șefului) superior, să înștiințeze procurorul, să inițieze o cercetare de serviciu, materialele căreia să fie prezentate în decurs de trei zile organului de urmărire penală – în loc de aceasta Șcerbina Viorel a admis inacțiunea la exercitarea puterii, în următoarele împrejurări.

Astfel, în perioada august 2013 – 03.10.2016, locotenent-colonel Șcerbina Viorel, fiind șef și persoană cu funcție de răspundere, acționând contrar obligațiilor sale funcționale, fiind la curent cu anumite abateri regulamentare ce țin de păstrarea și evidența armamentului în subunitățile batalionului și știind cu certitudine că 24 pistoale mitralieră primite de căpitan Calmîc Ivan, nu sunt întărite nominal după careva militari, că armele menționate se păstrează în camera de păstrare a armamentului a altei subunități și nu se află sub control eficient și direct al căpitanului Calmîc, nu a dat dovadă de vigilență în serviciu, efectuând controale formale și superficiale a armamentului, ulterior raportând permanent că starea armamentului este integră și careva lipsuri nu sunt.

Încălcarea flagrantă a prevederilor actelor normative enunțate, a facilitat comiterea infracțiunii de către sergent major Mărcuță Mihail, care în decembrie 2015 a sustras și scos de pe teritoriul unității pistolul mitralieră AK-74, calibrul 5,45 mm, cu nr.5404790, care era întărit după căpitan Calmîc Ivan.

Necătând la faptul, că pistolul-mitralieră deja nu era în unitate, locotenent-colonelul Șcerbina Viorel, a continuat să se eschiveze de la obligațiunile funcționale, nu a efectuat controlul numeric și integral al armamentului, informând sistematic și eronat conducerea unității, că tot armamentul este integră și careva neajunsuri la capitolul dat nu sunt.

Pe lângă aceasta, aproximativ în august 2016, Șcerbina Viorel, aflând despre lipsa armei în subunitatea sa, contrar prevederilor regulamentare, nu s-a autosesizat, nu a dispus inițierea unei anchete de serviciu în mod corespunzător, nu a informat superiorii și organele de drept, nu a luat măsuri urgente pentru depistarea armei și făptuitorului, dar a mușamalizat cazul, tăinuind infracțiunea până la 03.10.2016, când organele de drept au aflat despre lipsa armei.

Ca rezultat al inacțiunii locotenent-colonelului Șcerbina Viorel, pistolul mitralieră AK-74, aflat la dotarea organelor apărării naționale, s-a aflat ilegal în afara unității în perioada decembrie 2015 – 27.10.2016, iar comandamentul unității și organele de drept au aflat cu întârziere despre lipsa armei, activitățile de căutare demarând abia la 03.10.2016, fapt prin care intereselor de serviciu au fost cauzate daune în proporții considerabile.

Prin acțiunile sale, Șcerbina Viorel, fiind șef și persoană cu funcție de răspundere, a săvârșit inacțiunea la exercitarea puterii, dacă aceasta a cauzat intereselor de serviciu daune în proporții considerabile, adică infracțiunea prevăzută de art.370 alin.(1) Cod penal.

Considerăm că urmările prejudiciabile ale infracțiunii prevăzute de art.370 alin.(1) din Codul penal, anume **dacă aceasta a cauzat intereselor de serviciu daune în proporții considerabile**, sunt expuse în textul legal extrem de vag și nu sunt previzibile pentru subiecții cărora se adresează, astfel încât, aceștea să poată adapta comportamentul său rigorilor legii penale.

Urmările prejudiciabile criticate nu sunt definite de art.126 din Codul penal, unde sunt reglementate noțiunile și cuantumul prejudiciilor, care trebuie să fie provocate pentru ca fapta să fie calificată drept o infracțiune. Însă în speță, nu este clar mecanismul de apreciere obiectivă a daunelor în proporții considerabile provocate unei abstracții – interesului de serviciu. Prin urmare, la aplicarea art.370 CP clarificarea și concretizarea noțiunii de daune în proporții considerabile intereselor de serviciu rămâne la aprecierea subiectivă a acuzatorului și a instanței de judecată, împrejurare care determină o incertitudine mare pentru subiecții cărora se adresează norma penală.

Norma contestată (art.370 alin.(1) Cod penal) are relevanță în litigiul principal aflat pe rolul instanței, întrucât urmează a fi aplicată în cauza penală de acuzare a lui Șcerbina Viorel. În consecință, considerăm întrunite condițiile stabilite de alin.(3) art.7 din Codul de procedură penală.

IV – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

14. După cum am menționat mai sus, considerăm că textul «sau intereselor de serviciu» din alineatul (1) al articolului 370 din Codul penal nu corespunde rigorilor de legalitate a incriminării și de calitate a legii, garantate de prevederile art.art.1 alin.(3), 22, 23 din Constituție.

Astfel, potrivit art.1 alin.(3) din Constituție: Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori sumreme și sunt garantate.

Conform art.22 din Constituție: Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Art.23 din Constituție statuează: (1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică. (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Infraacțiunea prevăzută de art.370 alin.(1) din Codul penal este una de rezultat și include în componența sa provocarea de daune în proporții considerabile intereselor de serviciu, însă norma de referință – art.126 alin.(2) din Codul penal, în temeiul căruia se evaluează concret prejudiciul cauzat în fiecare speță nu definește „interesul de serviciu” ca valoare socială care poate fi identificată. Potrivit alin.(2) al art.126 din Codul penal: caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În consecință se deschide un teren larg pentru aprecieri arbitrare din partea acuzatorului de stat și a instanței de judecată, operându-se doar cu noțiuni abstracte și cu o foarte probabilă afectare a hotărârilor adoptate de subiectivism.

Concomitent, după opinia autorilor sesizării, textul «sau intereselor de serviciu» din alineatul (1) al articolului 370 din Codul penal contravine și prevederilor art.7 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (încheiată la Roma la 04.11.1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.1298-XIII din 24.07.1997), potrivit căruia:

«1. Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau omisiune care, momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infraacțiune, potrivit dreptului național sau internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infraacțiunii.

2. Prezentul articol nu va aduce atingere judecării și pedepsirii unei persoane vinovate de o acțiune sau de o omisiune care, în momentul săvârșirii sale, era considerată infraacțiune potrivit principiilor generale de drept recunoscute de națiunile civilizate».

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

15. Admiterea sesizării privind controlul constituționalității textului «sau intereselor de serviciu» din alineatul (1) al articolului 370 din Codul penal al Republicii nr.985-XV din 18 aprilie 2002.

Declararea neconstituționalității textului «sau intereselor de serviciu» din alineatul (1) al articolului 370 din Codul penal al Republicii nr.985-XV din 18 aprilie 2002.

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

16. Considerăm că în speță sunt relevante constatările făcute de Curtea Constituțională în Hotărârile sale nr.22 din 27.06.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 328 alin.(1) din Codul penal, precum și nr.33 din 07.12.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 327 alin.(1) și 361 alin.(2) lit.d) din Codul penal, prin care, corespunzător, s-a declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal și din alin.(1) al articolului 327 și de la litera d) din alineatul (2) al articolului 361 din Codul penal.

Astfel, ne exprimăm opinia, că sunt spețe analogice și vom face doar câteva citate.

Hotărârea nr.22 din 27.06.2017

«78. Curtea observă că art.328 alin.(1) din Codul penal prevede o infracțiune materială și include interesul public în urmările prejudiciabile ale acesteia, însă norma de trimitere (art.126 alin.(2) din același cod), în temeiul căreia se evaluează *in concreto* prejudiciul cauzat în fiecare caz, nu stabilește *expressis verbis* „interesul public” ca valoare socială care poate fi determinată.

79. În cauza *Liivik v. Estonia*, Curtea Europeană a reținut că criteriile utilizate de instanțele naționale pentru a stabili că reclamantul a cauzat un prejudiciu „considerabil intereselor statului” în calitate de funcționar public de rang înalt și că acțiunile sale au fost incompatibile cu „interesul general al justiției” erau prea vagi. Curtea Europeană nu a fost convinsă că persoana ar fi putut să prevadă în mod rezonabil riscul de a fi acuzat și condamnat pentru faptul că prin acțiunile sale a *provocat daune semnificative intereselor statului*, **din motiv că norma penală implica utilizarea unor noțiuni largi și criterii de natură vagă, încât dispoziția penală nu corespundea calității legii cerute în sensul Convenției, în ceea ce privește efectele sale de claritate și previzibilitate (§§ 100-101).**

80. În speță, Curtea subliniază că lipsa unor prevederi pentru evaluarea caracterului considerabil al urmărilor prejudiciabile cauzate *intereselor publice* deschide un teren larg arbitrarului, existând riscul ca acțiunile persoanei publice care depășesc limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, **indiferent de gravitatea faptei săvârșite, să cadă sub incidența normei penale.**

85. Curtea constată că instanța de judecată la individualizarea răspunderii penale și pedepsei penale este obligată să stabilească *cu certitudine* urmările prejudiciabile ale infracțiunii incriminate inculpatului, or, potrivit art.7 alin.(1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de **caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite**, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. De altfel, atribuirea unor fapte infracționale concrete ca prejudiciind „*interesul public*”, *in abstracto*, nu poate satisface cerința de claritate și previzibilitate și totodată constituie o interpretare a legii penale extensivă și defavorabilă persoanei, contrar prevederilor art.3 alin.(2) din Codul penal.

91. Concluzionând cele menționate, Curtea reține că utilizarea în art.328 alin.(1) din Codul penal a noțiunii „*intereselor publice*”, care constituie o noțiune generică, ce nu poate fi definită, încalcă articolele 1 alin.(3) și 22 din Constituție [*principiul legalității incriminării și pedepsei penale*], precum și articolul 23 din Constituție [*calitatea legii penale*].».

Hotărârea nr.33 din 07.12.2017

«54. Curtea reține că garanțiile prevăzute de art.22 din Constituție, de rând cu prevederile art.7 din Convenția Europeană, consacră principiul legalității incriminării și pedepsei penale.

57. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că garanțiile instituite în Constituție impun ca **doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală.** O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. Cerința interpretării stricte a normei penale, ca și interdicția analogiei în aplicarea legii penale, urmăresc protecția persoanei împotriva arbitrarului (*Hotărîrea Curții Constituționale nr.21 din 22 iulie 2016, §70*).

89. Astfel, Curtea reține că elementul material al infracțiunii de abuz de putere sau abuz de serviciu este expus într-o formulă extrem de vagă, încât atât organele judiciare care au misiunea de a interpreta și aplica legea, cât și destinatarii legii **nu pot anticipa încălcarea căror atribuții de serviciu pot determina atragerea la răspundere penală, or, norma penală nu indică la care prevedere normativă trebuie raportate dispozițiile criticate.**

96. Pentru aceste considerente, Curtea reiterează că **legea penală are repercusiunile cele mai dure comparativ cu alte legi sancționatoare**, ea incriminează faptele cele mai prejudiciabile, respectiv, **norma penală trebuie să dispună de o claritate desăvârșită pentru toate elementele componentei infracțiunii** în cazul normelor din partea specială a legii penale (*Hotărîrea Curții Constituționale nr.14 din 27 mai 2014, §83*).

VII - LISTA DOCUMENTELOR

17. a) copia rechizitoriului pe cauza penală de acuzare a lui Șerbina Viorel în comiterea infracțiunii prevăzute de art.370 alin.(1) din Codul penal;

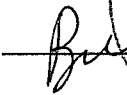

b) mandatul avocatului.

VIII - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

18. Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul: **mun. Chișinău**

Data: **15 mai 2018**

<p style="text-align: center;">Șcerbina Viorel</p> 	<p style="text-align: center;">Buliga Ion</p>
---	--